

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Radovanem Hronkem v insolvenční věci

dlužníka:

Václav Krista, rč. 660307/0463,
Štěnovický Borek 28, 332 09 Štěnovický Borek,

o vzetí na vědomí splnění oddlužení, odměně a hotových výdajích insolvenčního správce, o zproštění insolvenčního správce funkce a o osvobození dlužníka od placení pohledávek,

takto:

- I. Soud bere na vědomí, že dlužník splnil podmínky oddlužení.**
- II. Soud přiznává insolvenčnímu správci odměnu ve výši 38 115,00 Kč včetně DPH podle platných předpisů, náhradu hotových výdajů ve výši 7 623,00 Kč včetně DPH, dále pak odměnu za přezkoumané přihlášky ve výši 4 537,50 Kč včetně příslušné DPH s tím, že tyto částky insolvenční správce obdržel ve formě záloh v průběhu insolvenčního řízení.**
- III. Soud přiznává insolvenčnímu správci odměnu z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi nezajištěné věřitele ve výši 3 771,62 Kč včetně příslušné DPH.**
- IV. Soud zprošťuje Mgr. Michala Hanšpacha, IČO 02965828, sídlem Hybernská 1009/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, funkce insolvenčního správce.**
- V. Dlužník se osvobozuje od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek, k nimž se v insolvenčním řízení nepřihlíželo i pohledávek věřitelů, kteří je do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak mohli a měli učinit. Osvobození se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.**

Odůvodnění:

1. Ve zprávě o splnění oddlužení doručené soudu dne 13. 10. 2025, insolvenční správce sdělil soudu, že bylo splněno oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Nezajištění věřitelé byli uspokojeni v rozsahu 22,97 % přihlášených zjištěných splatných pohledávek. Ze zprávy vyplývá, že dlužník řádně plnil všechny povinnosti dle insolvenčního zákona. Insolvenční správce doporučil, aby vzal soud na vědomí splnění oddlužení, a aby bylo dlužníku přiznáno osvobození od placení zbývajících pohledávek.
2. Podle odst. 1 ust. § 412a zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákona) v platném znění (dále jen „IZ“), oddlužení plněním splátkového kalendáře se

zpeněžením majetkové podstaty je splněno, jestliže a) dlužník splatil nezajištěným věřitelům jejich pohledávky v plné výši, b) dlužník v době 3 let od schválení oddlužení splatil nezajištěným věřitelům alespoň 60 % jejich pohledávek, c) po dobu 5 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a dlužník neporušil svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů; má se za to, že tuto povinnost neporušil, jestliže v této době splatil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek. Podle odst. 4 ust. § 412a IZ vznikl-li dlužníku nárok na starobní důchod před schválením oddlužení a tento nárok trval po celou dobu schváleného oddlužení nebo je-li dlužník invalidní ve druhém nebo třetím stupni, je oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty splněno, jestliže nebylo zrušeno po dobu 3 let od schválení oddlužení. Listiny dokládající vznik starobního důchodu nebo invaliditu dlužník za účelem podání zprávy o splnění oddlužení předloží insolvenčnímu správci.

3. Podle ustanovení § 413 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), dále jen „IZ“ splnění oddlužení vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, jinak rozhodne o nesplnění oddlužení. Současně insolvenční soud rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Odvolání proti tomuto rozhodnutí mohou podat dlužník, insolvenční správce a věřitelé; toto rozhodnutí je účinné nabytím právní moci, jeho právní mocí insolvenční řízení končí.
4. Insolvenční soud vzal na vědomí splnění oddlužení, když po dobu 3 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a zároveň vznikl dlužníku nárok na starobní důchod před schválením oddlužení a tento nárok trval po celou dobu schváleného oddlužení nebo je-li dlužník invalidní ve druhém nebo třetím stupni (§ 412a odst. 4 IZ), čímž byly splněny veškeré podmínky oddlužení. Zároveň soud výrokem III. zprostil insolvenčního správce jeho funkce.
5. Podle obsahu sdělení insolvenčního správce a dále podle obsahu spisu vzal soud za prokázané, že dlužník schválené oddlužení splnil, proto postupoval podle § 413 odst. 1 IZ a splnění oddlužení vzal na vědomí. Současně rozhodl o odměně a výdajích insolvenčního správce podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a náhradách jejich nutných výdajů a dle § 7 odst. 4 téže vyhlášky, vše navýšené o DPH v zákonné výši, podle něhož odměna insolvenčního správce činí při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty 750 Kč za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí o povolení oddlužení do skončení plnění splátkového kalendáře a náhrada hotových výdajů 150 Kč za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí o povolení oddlužení do skončení plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Dle ustanovení § 38 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2a vyhlášky č. 313/2007 Sb., V případě oddlužení činí výše odměny z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek 25 % z částky 1 000 Kč. Je-li insolvenční správce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k odměně a k náhradě hotových výdajů částka odpovídající této dani, kterou je insolvenční správce povinen z odměny a z náhrady hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu. Insolvenční soud proto přiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za každý započatý kalendářní měsíc trvání účinků oddlužení, tedy za 42 měsíců po 1 089,00 Kč vč. DPH. Insolvenční soud dále přiznal odměnu za přezkoumané přihlášky, v daném případě za 15 přihlášek po 302,50 Kč vč. DPH. Insolvenční soud zároveň přiznal insolvenčnímu správci odměnu z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi nezajištěné věřitele ve výši 3 771,62 Kč vč. DPH.
6. Podle ustanovení § 414 IZ jestliže insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení a dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o splnění oddlužení rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek,

zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku (odst. 1). Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit (odst. 2). Osvobození podle odstavců 1 a 2 se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu (odst. 3). Při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, jestliže nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku; pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), se může takto domáhat jen za dobu od skončení insolvenčního řízení (odst. 4).

Vzhledem k tomu, že dlužník splnil řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, dospěl soud k závěru, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro osvobození dlužníka od placení pohledávek, a proto rozhodl ve smyslu § 414 IZ a dlužníka od placení pohledávek osvobodil.

Poučení:

Proti **výroku I., II., III. a IV.** tohoto usnesení **lze** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Odvolání proti výroku I., II. a III. může podat dlužník, insolvenční správce a věřitelé (§ 413 odst. 1 IZ).

Odvolání proti výroku IV. může podat jen věřitel, jehož pohledávka nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku. Rozhodnutí o přiznání osvobození podle § 414 je účinné nejdříve účinností rozhodnutí o splnění oddlužení (§ 416 odst. 2 IZ).

Osvobození podle § 414 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti a dále pohledávek věřitelů na výživném ze zákona a pohledávek věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví (§ 416 odst. 1 IZ).

Osvobození podle § 414 insolvenční soud dlužníku odejme, jestliže na základě návrhu podaného některým z dotčených věřitelů do 3 let od jeho pravomocného přiznání vyjde najevo, že ke schválení oddlužení nebo k přiznání osvobození došlo na základě podvodného jednání dlužníka, anebo že dlužník poskytl zvláštní výhody některým věřitelům; to neplatí, jestliže věřitel, který návrh podal, mohl takovou námitku uplatnit před rozhodnutím o přiznání osvobození dlužníku. Přiznané osvobození zaniká, byl-li dlužník do 3 let od právní moci rozhodnutí o něm pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým podstatně ovlivnil schválení nebo provedení oddlužení anebo přiznání osvobození, případně kterým jinak poškodil věřitele. Zánik osvobození se nevztahuje na pohledávky věřitelů, kteří se sami účastnili podvodných jednání s dlužníkem nebo nedovolených výhod (§ 417 IZ).

Plzeň 18. února 2026

Mgr. Radovan Hronek v.r.
samosoudce